

Szerkesztőség:

Rimaszombatban, Pokorágyi-
uteza 1. szám Ide intézendő
a lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT**VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.****MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: VASÁRNAP.**Felelős szerkesztő: **KOMÁROMY ISTVÁN.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Deák Ferencz-u.
8. sz. a. a könyvkereskedésben
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdeté-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhásbos petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legelőszörübben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Kenyér-kérdés

Ha egy tisztán politikai kérdés törékeny sájkája az „éljen” és „abczug” hullámai közé dobva anélkül, hogy célt érhetne, elmerül, az legalább is — baj; de ha egy közgazdasági, még pedig vitális kérdésben az érzelmi momentumok játszóak a főszerepet, a józan számítás és higgadt megfontolás helyett, az — szerencsétlenség.

En legalább feltétlenül annak tartom az önálló vámterület mellett és a közös ellen, sok esetben minden alapos tanulmány, de sőt megfontolás nélkül világgá bocsátott hangzatos szövegeket, különösen ha ezek az önálló vámterületet úgy fogják eredményezni, miként Ausztriában a legtöbb akarják: *azonnal*.

A „ráérünk arra még” tréfás szállóige itt a legkomolyabban veendő

Mit akarunk az önálló vámterülettel?

Meg akarjuk szüntetni azt az ideális nemzetgazdasági állapotot, hogy a vámbelföldről alig van kivitel nyers anyagokban. — Hiszen a magyar termékek 80 százalékát, 600 millió korona értékben Ausztria fogyasztja el. Hol találunk e termékeinknek piacot most, mikor minden import-állam a végtelenségig emeli beviteli vámjait.

Meg akarjuk bénítani a jegybankot, mely a közönségben hatalmas, a hitelügyeket teljesen és olcsón kielégíteni képes intézmény, míg a különválás után kérdés és kétséges, hogy a nemzeti bank meg fog-e felelteni egyáltalán úgy a tetemesen és biztosan megnövekedő követelményeknek? Mert a legkisebb pénzügyi zavar lavinászerűleg fogja piacunkra dobni állampapírjainkat, melyekből 5 milliárd van forgalomban, de a melyekből csak 1-7 milliárd van itthon elhelyezve. Ki vállalja a romboló következményekért a felelősséget?

Meg akarjuk akadályozni azt, a mire pedig a világ minden állama törekszik, hogy fogyasztó közönségünk minél nagyobb legyen. Az 50 millió fogyasztóról degradáljuk magunkat 20 millióra.

És még sok mindent akarunk elérni az önálló vámterülettel. A többi között: nagy iparállammá tenni hazánkat.

Sajnos, de majdnem bizonyos, hogy ez fog legkevésbé sikerülni.

Ez állításomat a következőkben indokolom: (Mivel kivitelünk a legnagyobb értéke a buza — évi 160—200 millió kor. — rövidség okáért beszéljünk most csak a buzáról.)

Normális viszonyok között 10—12 millió métermázsza buzafeleslegünk van. Ezt csak olyan import államban helyezhetjük el bizonyos vám-szerződés alapján, mely ennek fejében a maga iparcikkeit fogja viszont nálunk értékesíteni. Mi következik ebből? Egyszerűen az, hogy vagy a nyakunkon marad buzánk, vagy pedig kapunk cserébe ipari termékeket, talán jobbat, szebbet, sőt olcsóbbat is, mint a minót az osztrák ipar produkál. Ha tehát eddig az osztrák ipar mellett sem tudott és birt hazai, magyar ipar fejlődni, hogyan fog az keletkezhetni egy — esetleg minden tekintetben — külön versenyhárs mellett?

De vegyük a másik alternatívát. Tegyük fel, hogy már meg van a magyar ipar és a külföldről csak magas vámok mellett engedünk be ipari termékeket. Természetesen a külföld is elzárkózik a mi nyers termékeink elől és még természetesebb, hogy akkor ezeknek versenyezni kell a nagy vámokon és szállítási költségeken kívül, az olcsón termelő kelet és még olcsóbban termelő tengerentúli államok áraival. Mi lesz ennek a következménye? Egyetlen szóval kifejezhető: pusztulás! És itt nemcsak a középbirtok pusztulásáról lenne szó. A magas termelési költség és alacsony eladási árba belevesz a kisbirtok ép úgy, mint a latifundium.

Nézzük most már, mivel vigasztalnak, érvelnek az önálló vámterület hívei?

Azt mondják, hogy önálló vámterületen a növekedő iparral növekedni fog egyrészt a lakosság, másrészt pedig a fogyasztási képesség. — Egyik tétel sem állhat meg. — Mert még az önálló vámterület hívei által is előre bejelentett gazdasági válság nemhogy szaporítani nem fogja a lakosságot, de vándorbotot ad még annak is a kezébe, a ki különben talán még a falujából sem mozdult volna ki. Az itthon maradtak közt pedig növekedni fog a nyomor, de nem a fo-

gyasztási képesség. Egy olyan országban, mint hazánk, a hol a mostanában sokat emlegetett május esőnek elmaradása is pangás és szegénység okozója, egy ilyen országban mi lenne, ha a tiszta buza métermázsájáért állandóan és legfeljebb csak 5 frtot lehetne kapni?

Igaz, hogy iparúzó államokban sűrűbb a népesség és ha összehasonlítást teszünk, kitűnik, hogy míg nálunk egy km² 59.3 lakos van, addig Morvaországban 110, Sziléziában 132, Angliában 220 és Belgiumban 250. — De hát várhatunk e mi buzánkkal addig, míg a népesség csak megközelítőleg is ily számra emelkedik?

A fogyasztási képességnek is meg van a maga határa. A buza fogyasztás előnyére történt nagy átalakulás Európában a múlt század utolsó negyedében már befejeztetett, a mikor az igen magas árakat és a tengerentúli államok produkciójának rohamos emelkedését, a buzaárak még rohamosabb esése követte.

A fejenkénti buza fogyasztás volt:

1875. évben Angliában 198 liter, Hollandiában 109 liter, Magyarországon 83 liter.

1895. évben Angliában 225 liter, Hollandiában 143 liter, Magyarországon 140 liter.

Az utolsó 10 évben pedig az állandóan olcsó árak mellett e számok alig változtak. A fogyasztási képesség növekedése tehát — legalább mint tényező — nem várható.

Ép így utópia, hogy a buza helyett más termények produkálása előnyösebb volna. Ugyan mi legyen az a más? Talán a kender vagy a dohány? Hiszen ezekből is kivitelünk van.

A monarchia mindkét állama egyformán fog a legsúlyosabb bajokkal megküzdeni, ha a vámterület elkülönítése bekövetkezik. De a legszomorúbb jövő a magyar mezőgazdaságra vár, melynek könnyen kiszámítható, de nehezen elviselhető 2—300 millió korona kára lesz évenként.

Óva intem gazdatársaimat, nehogy e tisztán gazdasági kérdést politikai pártállásuk szerint itéljék meg. Ez nem politika, hanem a mindennapi kenyér kérdése! És ebben igazat fognak

TÁRCZA.**A postamester leánya.**

— Egy főherceg szerelmi története. —

Gróf KETŐSY után németből: S. SZABÓ JÓZSEF.

A múlt század huszas éveiben történt, hogy egy napon utazó ruhába öltözött, középkorú, előkelő úr lépett be az *auszei postamesteri kis hivatalba*. A helyiségben, melybe nyitott, senki sem volt. Sorra kopogtatta az ajtókat. Semmi hang. Végre türelmét vesztve kiáltott fel:

— Hé, halló! Egy teremtet lélek sincs ebben a házban!

Kiáltására egy idősebb nő futott be, akit az idegen egész kedélyesen üdvözölt:

— Jó napot asszonyom! Engem ide utasítottak s azt mondták, hogy ez a postamester háza. Nincs itthon a postamester ur?

— Epen most ment el, nagyságos ur. Mit kívánna tőle?

— Hát azt, hogy én Bécsbe akarok menni, még pedig ma, azonnal, mert ott nekem rendkívül sürgős teendőm van.

— Értem, nagyságos ur, de azért mégis várnia kell. Férjem 3—4 nap előtt semmiesetre sem jön vissza. Tetszik tudni, Auszeén át kevés idegen jár és azoknak egy pár napig a mi házukban kell várniok, míg a postakocsi megérkezik.

— Edes asszonyom! Nekem a legjobb akarat mellett sem lehet várnom, hanem még ma mindenesetre tovább kell mennem.

— Jézus Mária! ha olyan sietős az utja! talán valami kedves rokona halt meg?

— No az épen nem, de mindamellett nekem tovább kell mennem. Nem tud valami alkalmas utat, hogy

amely engem tovább szállítana, vagy nincs itt egy gyerek, akit kocsisnak lehetne használni?

— Hm. En igazán nem tudom, hogy lehetne nagyságodat tovább vinni. . . de, várjon csak egy kicsit, valami jutott az eszembe, talán lehet mégis . . . de nem, nem. . . no várjon kérem egy percig!

Ezzel az asszony kiment.

Az idegen ur nyugtalanul, nagy léptekkel járt fel s alá a szobában.

— Még csak ez hiányzik, — gondolta, — hogy én itt üljek egy pár napig, mert a postakocsi nincs itthon, mialatt Bécsben hasztalanul várnak reám.

Míg így tündökölt, megnylt az ajtó és egy ifju lépett be a postakocsi ruházatába. Halkan üdvözölte az ideget — s aztán így szólott:

— A kocsis készen van, föl lehet szállni nagyságos ur. Eu elviszem a legközelebbi postaállomásig, ha már apámra nem akar várni.

Az idegen arca földértült s nevetve szólott a kocsishoz:

— No, ez már derék dolog, Hol bujkáltál te fiu?

Ezzel feleletet sem várva kiment és feltűnt a postakocsira. A kocsis is elfoglalta helyét, a lovak közé csapott s azok útjába megindultak. Lassan, zörögve törtétt előre az országuton a rozoga, régi postakocsi, mely abban az időben a személyszállításnak egyedüli eszköze volt. Hol vagyunk most ahhoz képest a száguldó vonatokkal!

Az utast, a ki az ósdi, hímblózdó ülésen ült, úgy látszott, hogy nem érdekli a gyönyörű vidék, melyen keresztül mentek. Ahelyett a kocsisra fordította minden figyelmét. Feltűnt neki már akkor, mikor az ifju a szobába lépett, hogy milyen csinos arca s finom vonásai vannak. Azóta jobban szemügyre vevén, egész alakját és mozdulatait, úgy találta, hogy valami nőiesség van az ifju egész lényében. Minél tovább figyelte, annál nagyobb kétség támadt benne a kocsis férfi volta iránt, annál inkább, mert hangja is nőre vallott.

Az utast ez a körülmény szerfölött izgatta. Bizonyosat szeretett volna tudni. Megszólította tehát a kocsist:

— Hé fiú! hogy hinak téged tulajdonképen?

A felelet kissé késett, mintha azon gondolkodott volna az ifju, hogy mit feleljen?

— János — mondá végre bizonytalanul.

— Igen, János? És hogy hinak akkor, ha nem postakocsi vagy, hanem otthon a konyhában édes anyádnak segítesz?

A felelet megint késett, mialatt a kocsis arca lángba borult.

— No, valld be barátom! — mondá az idegen vidáman, hogyha te visszatérsz, hát akkor valami Mari leszel. Nincs igazságom?

— De hogy hiheti azt nagyságos ur, hogy . . . hogy én . . . én.

— No csak valld be! — kiáltott az idegen, a kit az ifju pirulása és zavara szerfölött mulattatott — valld be! A te hangod semmi kétséget nem hagy fenn és tudod, hogy Isten megbünteti a hazugot. Hiszen az nem szégyen, hogy te atyádnak segítesz . . .

— Ugye nagyságos ur, nem szégyen?

— Hát persze, hogy nem! Most hát végre mondd meg, mi a neved? Kíváncsi vagyok reá.

— Anna.

— Anna? Szép név. A leány-postakocsi az idegen felé fordult és mosolyogva nézett az arcába.

— Ugy? Tehát magának tetszik az én nevem?

— És te magad nem kevésbé. A szép névnek szép a viselője is. De hová is tettem a szememet, hogy mindjárt észre nem vettem, hogy te leány vagy?

Hangjában nem volt semmi hízalgés. Anna kezdte megfigyelni.

— Kérem szépen nagyságos ur, de —

— Nos, mi az?

— Szeretném tudni, kicsoda maga? Nem olyannak tűnök, mintha valami közönséges városi ember volna.

adni nekem azok is, a kik talán különben nem is egy véleményen vannak velem.

Dr. Stojkovits Emil.

Vármegyei közgyűlés.

A vármegyei törvényhatóság pelszüci *Hámos László* főispán elnökle alatt márczius hó 30. és 31-én tartotta tavaszi rendes közgyűlését.

Főispánunk d. e. pontban 10 órakor szívélyes szavak kíséretében nyitotta meg a közgyűlést. Minthogy sem választás, sem szavazás nem volt a tárgysorozatba felvéve, a megyebizottsági tagok csak fele számban jelentek meg.

Első tárgya volt a közgyűlésnek az alispán terjedelmes, nagy gondnal szerkesztett jelentése, melynek egyik pontjára felszólalással is kiterjeszkedett. Ugyanis a kivándorlás már oly nagy mérveket öltött, hogy komoly aggodalomra ad okot, s ha törvényes alapon azt nem lehet csökkenteni, társadalmi uton kell ez irányban hatásosan közreműködni. — Bejelenti, hogy a m. kir. belügyministeriumnak ilyen irányban fog kimerítő indokolt jelentést tenni. A jelentést a közgyűlés tudomásul vette.

Ezután főispánunk törvényben gyökeresedő jogánál fogva *Dr. Hruska János* nyustyai körorvost tb. járásorvossá és *Csernay Dániel* vármegyei levéltári irnokot tb. segédlevéltárnokká nevezte ki, mire a kinevezettek a hivatalos esküt nyomban letették.

Alispán bejelenti, hogy a mult ősze a bekövetkező inség esetére megvásárolt burgonya a vármegye területén nem lévén egészen értékesíthető, annak felmaradt részét kénytelen volt jóval a vételáron alul eladni. Jelentése helyesléssel tudomásul vétetik és *Máriássy Andor* megyebizottsági tag indítványára eljárásért a közgyűlés köszönetet szavaz neki.

A közgyűlés a kir. államépítészeti hivatal által a törvényhatósági közutak kir. illetve átépítésének munkaprogramját elfogadja és e tárgyban az állami hozzájárulás megadása céljából a m. kir. kereskedelemügyi ministeriumhoz indokoltan felír.

A községi és körjegyzők magán munkálatai után szedhető díjakról módosított és bemutatott szabályrendeletet a közgyűlés elfogadja és jóváhagyás végett a belügyministeriumhoz terjeszti fel.

Az elhagyott gyermekek javára a vármegye az árva tartalékalap kamataiból egy segélyalapot alkot, s hasonló intézkedéstételre a r. t. városokat is felhívja.

A kopár és vízmosásos területeknek közgazdasági szempontból leendő befalásítása tárgyában a földmívelésügyi ministeriumhoz felirat intéztetik.

Az országos magyar bányászati és kohászati monographia munkára már előzőleg megszavazott 600 kor. utalványoztatik. A szerajevói magyar egyesületnek pedig 50 koronát szavaz meg a közgyűlés.

Egyik fontosabb tárgyat képezett a vármegyei köz-kórházi gondnoki lakás és iroda elhelyezése, mely célra a vármegye tulajdonát képező „Jakovecz“-féle telken levő kis épület átépítése mondatott ki *Kalla Geza* helybeli építész terveinek elfogadása mellett.

A közgyűlés jóváhagyja a fontosabb és következő községi ügyeket: *Klenócz* községnek kisedővő felállítására szükséges teleknek kisajátítás útján való megszerzését; *Krasznahorkaváralján* segédjegyzői állás rendszeresítését; ugyancsak elrendeli, hogy *Csetnek* nagyközségben a felesleges kapitányi állás megszüntetésével egy segédjegyzői állás rendszeresíttessék; *Dobsina* városának több rendbeli ügyét szintén jóváhagyásban részesíti; a *bejei* körjegyzői lakás és iroda részére telek és épületnek megvételét és e célra 7000 korona költségen felvételét; *Helpa* és *Zavadka* községeknek község ház és jegyzői lak építését kimondó határozatait; a *keleméri* körjegyzői szék helynek *Naprágy* községbe leendő át-helyezését; *Sumjács* községnek csendőrlaktanya felépítését kimondó határozatát.

A községi és körjegyzők, valamint a segédjegyzők illetményeinek megállapítására vonatkozó kir. számvevő-ségi munkát elfogadtatik és jóváhagyás végett a belügy-

— Tudod-e, hogy én ezt eddig nem tudtam? Az én nevem János.

— Igen? Es ezt aztán én elhiggyem magának? Persze azt gondolja, hogy én olyan ostoba és buta vagyok, a kinek mindent beszélhet. Szégyelje magát, hogy hazudik, míg engem igazmondásra kényszerít!...

Mint a vizáradat, úgy ömlött a mélyen sértett leány szájából a szó.

— De Anna, kedves gyermekem! ... vágott közbe nevetve az idegen.

— Ne nevezzen engem Annának!

— No ne légy olyan dühös! Hogy te nem vagy ostoba és buta, azt már régen észrevettem, különben nem vihettél engemet!...

— Ugy? ... Először azt mondja nincs abba szégyen, hogy én utasokat szállítok, most meg ime szememre hányja. Ez a jutalom azért, hogy nem engedtem várakozni. Hát jó, szálljon ki és én visszatérek!

— De leányom! én nem hányok a szemedre semmit. Az meg szent igaz, hogy engem Jánosnak hínak, valóságos Jánosnak. Ám te mondd meg nekem, mit csinálsz, amikor utasokat nem szállítasz?

— Akkor, akkor — igen, az nem úgy van, hogy én mit csinállok? Mit csinál maga, amikor nincsen ilyen sietős utja? Kicsoda maga tulajdonképen?

— En főhercegy vagyok, kedves gyermekem!

— Főhercegy? Ejjnye, miért nem mondja mindjárt, hogy a felséges császár Bécsben? Már látom, hogy maga egy semmirevaló, aki más embereket fel akar tiltetni. Nem... nem hiszek magának többet!

— Nos, nemsokára visszafogok jönni Ausseába, egyenesen te miattad, szép Anna. Akkor írással fogom neked bebizonyítani, hogy igazságom van.

E szavakra a leány, teljes nevével *Plochl Anna* kíváncsian fordult vissza és jól megnézte az idegent. Ha mégis igaz volna, amit mondott — gondolta magában, — úgy tűnik fel nekem, hogy csakugyan nem olyan, mint azok a finom urak, akik a leányokkal évdöni szoktak. Az lenne csak különös, ha igazsága volna.

(Vége köv.)

ministeriumhoz felterjesztetik. A vármegyei szék ház termébe 2 díszes csillár megvétele mondatott ki.

A *Péterfalán* és *Dobóczán* megtartott községi bíró választás kérdésében felekezés következtében a közgyűlés nyomozatot rendel el. — *Waller Gyula* volt szilicei körjegyzőnek tekintettel arra, hogy nevezett munkaképtelenné lett, a jegyzői nyugdíjba befizetett járulékait a közgyűlés 25% levonásával méltányossági szempontból visszautalja. — A községi helynevek megváltoztatása, illetve megmagyarosítása iránt a vármegye főjegyzője által bemutatott munkát elfogadtatik. — *Fábry János* nyugalmazott főgimnáziumi tanár és a vármegyei muzeum igazgatójának pedig a muzeum története megírásáért a közgyűlés ösztinte elismerését és köszönetét fejezi ki.

Végül a megyei háztartáshoz szükséges és hiányzó költségnek állami javadalmazásból való fedezése iránt a belügyministeriumhoz indokolt felirat felterjesztése mondatott ki.

A közgyűlés 31-én a déli órákban ért véget.

A közművelődési egylet gyűlése.

A gömörmezei magyar közművelődési egylet márczius hó 30-án délután tartotta közgyűlését *Fáy Gyula* elnökle alatt. A gyűlésen megyénk notabilitásai közül többen vettek részt. Az elnök lelkes szép szavakkal üdvözölte az egybegyűlt tagokat, a lendületes beszédet jegyzőkönyvben megörökítik; majd *Váry János* titkár olvasta fel gondosan megszerkesztett jelentését az egylet mult évi sikeres működéséről. E jelentés hűséges képét mutatja azon komoly és magasztos feladatok betöltésére irányuló akciónak, melyet az egyesület a hazafias szellem és a magyarosodás terjesztése érdekében lankadatlan buzgósággal kifejt. A szép jelentést, mely a megyében fennálló körök működéséről is beszámol — tudomásul vették.

A számvizsgáló bizottság jelentése szerint bevétel volt: 6031 kor. 21 fillér, kiadás 32 korona 90 fillér pénztári maradvány beszámításával ugyanannyi. Az egylet vagyon: 99123 korona 38 fillér. *Istók József* pénztárnoknak a felmentvényt elismerés és köszönet kifejezése mellett megadták. — Ezután a tisztújítás következett s *Hámos László* főispán indítványára egyhangulag megválasztották a régi tisztikart, melynek tagjai: *Fáy Gyula* elnök, *Mihalik Dezső* alelnök. Másik alelnökké egyhangulag *Szemann Endre* választották; igazgató: *Druisner György*, ügyész: *Molnár József*. Pénztárnok: *Istók József*, titkár: *Váry János*. — A választmányba az elnök indítványára új tagként *Becser Endre* választott meg. — *Druisner György* kir. tanfelügyelő jelentést tett az egylet által fentartott és segélyezett menhelyek és odákban tett vizsgálatai eredményéről, ami általában jó hatást keltett, mert látszik, hogy az igazgató valóban lelkesen és odaadással támogatja az egylet érdekét. *Máriássy Andor* és *Hevessy Bertalan* indítványára elismerést szavaztak az igazgatónak. *Váry János* titkár felolvasta a vármegye közönségéhez a magyarság terjesztése érdekében intézendő „Szózat“ szövegét, melyet helyesléssel elfogadták.

A gyűlés többi részéről: az elnöki megnyitó és a titkári jelentés bővebb ismertetésével együtt helyszűke miatt csak lapunk jövő számában referálhatunk.

Színház.

Mikor a hosszucetűek kezdenek huzni a határban, akkor huznak a színészek is minden évben a rimaszombati falak közé. A közönség pedig érdeklődve figyel e húzókat, mert kinek-kinek szórakozást nyújt hol ez hol amaz Megjöttek tehát az idén is. Felütötték sok vihart látott sátorait Tháliának a „Három Rózsa“ szintén nem kevesebb vihart látott falai közt és szombaton a mult héten, megkezdték előadásait az „Áldozati báránnyal“.

A társulat jó erővel rendelkezik, de viszont vannak gyöngéi is, a mi egész természetes dolog vidéki színtársulatoknál. Erősségük első sorban a két primadonna: *Berczik Margit* és *Reviczky Etelka*. Mindkettő rokonszenves, tehetséges színész. *Berczik* nek kevésbé erős, de közvetlenül ható hangját és *Reviczky* temperamentumos élénk játékát s magas szoprán hangját e társulat nem igen nélkülözhetné. Mindig izléseken, diszkretil játszanak és mozognak és soha sem alakilag, sem erkölcsileg véve a dolgot, nem távednek izléstelenségekbe. Tehetséges tagja a nők közül még *Niczkyné* a társulatnak s említésre méltók fiatalágukkal, csinos voltukkal *Nagylaki Aranka*, *Halasi Vanda* és *Nagy Irénke*.

A férfiak kevésbé jók. Az igazgató régi kipróbált színész; fellépte — dacára az érdeklődés teljes hiányának — a „Tetemrehívás“ ban nagyon sikerült. Őt más szerepben nem láttuk. *Káldor* Dezső jó szalonszínész, vannak ügyes jelenetei s szépen beszél. *Csáky* Ferencz népszinmű énekesnek született szép bariton hangjával és modorával, de nem jó, ha szalon alakokat alakít. A tenoristának viszont szép hangja kellemes organuma van, de mozgása nem kelt illúziót. *Miklósi* nagyon jó komikus, kár, hogy néha izléstelenségeket is elkövet, mint pl. a „Madarász“ ban. Jók a többi tagok is. Egyáltalában a társulat sokkal jobb, mint tavaly.

Jó a zenekaruk is; megeseik, hogy sokszor teljes illúziót sikerül kelteni.

Az előadott darabokból az tűnik ki, hogy azok sorozata nem valami szerencsés kézzel van kiválogatva. Részint régi, részint ismeretlen darabokat mutatnak be, ami természetesen a kassza rovására megy. (A „Tetemrehívás“ ban pl az állóhelyeken kívül minden pad üres volt.) Ismeretes, reklámos darabokra volna szüksége a mi közönségünknek, hogy kissé felélnküljön.

Az egyes előadásokról röviden a következőket jelentjük:

Szombaton: 25-én este „Az áldozati báránnyal“ című bohózat került színre.

Közönség nem volt, egyrészt azért, mert a főgimnázium tornaköre estélyt tartott éppen akkor, másrészt alig tudta a publikum, hogy a társulat itt van.

A előadásom is meglátogatott, hogy még nem verték le az ut porát a tagok. — Mindazáltal elismeréssel kell szólunk a szereplőkről, mert néhányan kiváló és élvezetes alakítást mutattak be. — *Miklósi* és *Halasi Vanda*

voltak az ujak, kikről dicsérorog emlékezhetünk meg. A régi jó erők: *Jávor Aranka*, *Niczkyné*, *Nagylaki Aranka*, *Tukoray Loránt* és *Heltai Hugó* megérdemelt rokonszenves fogadtatásban részesültek.

Másnap este „Katinka grófnő“ kedves, szép zenéjű operett került színre, mikor a főszerepekben két kedves régi ismerőstünk: *Reviczky Etel* és *Berczik Margit* a társulat jóhangu, temperamentumos és sikkés énekesnőjét láttuk. — Ez estén valamivel többen voltak, de a darab ügyes és jó előadása telt házat érdemelt volna.

Hétfőn a „Tetemrehívás“ került előadásra. Jó volt az egész előadás, kár, hogy teljesen üres ház előtt gördült le. *Mezey* és *Niczkyné* nyújtottak jó alakítást, de sikerült a *Káldor* szerepe is.

Kedden a „Madarász“ adták. A régi, kedves operett szépen sikerült. *Berczik*, *Reviczky* és *Csáky* voltak legjobbak; derűtséget keltett a dékánoak alakítása is, bár néha ezek jelenetei túlságosan pointirozva voltak.

Szerdán jött színre a „Fecskék“. Az izléses, derült operett, *Konti* muzsikájával szép ház előtt játszódott le. Itt is a primadonnák, *Káldor* és *Miklósi* vitték megérdemelt sikerre az előadást, különösen szép volt *Berczik*, *Reviczky* és *Csáky* triója.

Csütörtökön egy pikáns részletekben bővelkedő bohózatot: „A szaharai konzul“-t játszták. Az előadás igen jó volt. Különösen *Miklósi* brillírozott ez este. *Jávor Aranka*, *Halasi Vanda*, *Káldor*, *Heltai* és *Tukoray* kiváló alakítást mutattak be.

Pénteken zónaelőadásban az „Áldozati báránnyal“, szombaton „A hajduk hadnagya“ került színre.

A társulatot melegen ajánljuk a közönség figyelmébe. Egyben pedig végül azt kérjük, hogy a sugót csitítsák egy kicsit s inkább a férfiak tanulják meg szerepeiket jobban (a nők tudják), a színházlátogató hölgyeket pedig az iránt kérjük meg: vegyék le előadások alkalmával azt a mostani divatos, rémitő nagy kalapjaikat. Mindkét kérelmünk megvalósításával nagyobb lesz művelésünk.

Hírek és vegyesek.

Egyházmegyei közgyűlés. A gömöri ev. ref. egyházmegye f. hó 11-én tartja Rimaszécsben rendes évi közgyűlését.

Egyházi gyűlések. A helybeli ág. h. ev. egyházközség tanácsa márczius hó 26-án *Kubinyi Aladár* törv. elnök egyházközségi felügyelő és csetneki *Gyürky Pál* főesperes-lelkész vezetése mellett igen látogatott ülést tartott. A gyűlés főpontját a pénzügyi bizottság jelentése képezte, a melynek alapján a tanács, majd az azt nyomon követő közgyűlés a mult évi egyházi számadásokat jóváhagyással tudomásul vette és *Geduly Géza* pénztárnosnak ügybuzgó és lelkiismeretes munkásságáért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott, id. *Andrik* András tamásfalvi gondnoknak pedig szintén elismerését fejezte ki. — Napirend előtt *Gyürky Pál* lelkész elnök bejelentése alapján felemelő érzéssel vette tudomásul az egyháztanács, majd a közgyűlés is, hogy két hitbuzgó egyháztag nagyobb szabású alapítványal bizonyította be evangélikus áldozatkészségét. Nevüket nem írhatjuk ki, mivel nemeslelkű és szerénységük egyenesen megtiltotta azt, követvén az Irás szavait: „ne tudja a te jobb kezed, mit csinál a te bal kezéd.“ Neveik és jótékonyáguk áldott emléket az egyházi jegyzőkönyvek örökítik meg. A közgyűlés és a lelkész eltávozása után *Kubinyi Aladár* felügyelő értekezletre tartotta vissza az egyháztanács és a közgyűlés nagyszámú tagjait, melyen egyhangu lelkesedéssel fogadták el a meleg hangú szép indítványt, hogy az egyház kiváló lelkipásztorát az őt ért királyi kintutetésért egy később meghatározandó, alkalmas napon *disz-közgyűlésen* fogja üdvözölni.

A kerületi betegsegélyző-pénztár multkor elhalasztott közgyűlését ma: 2-án tartja a Polgári olvasókör helyiségében. A gyűlés tekintet nélkül a megjelenetek számára — most már határozatképes lesz.

Kinevezés. *Brabéts* Sándor pénzügyminiszteri titkár, — ki városunkban is hosszabb ideig működött a pénzügnyél, — miniszteri osztálytanácsosi címet nyert. A szép képzettségű férfi haladása városunk széles körében kelt örömet.

Vasutasok kinevezése. *Vadász* (Wellner) Rezső losonci forgalmi főnöki hivatalnok, *Benkár Géza* murányi, *Manzel* József polonaki állomástfőnökök és az itt több ízben helyettesként működött *Pour* Rezső dobosinai hivatalnok ellenőrré léptették elő.

Anyakönyvi kinevezés. A belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök Gömör-Kisbontvármegyében a szentkirályi anyakönyvi kertetbe *Laczkovics Imre* segédjegyzőt, az alsóhagonyjiba pedig *Gaganecz* József tanítót anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki.

Halálozás. Egy áldott jó lelkű, fenkölt gondolkozású és nemesen érző uri nő hunyta le örök álmora szemeit m. hó 31-én, mély gyászba borítva önfeláldozó szeretettel és gondossággal ápoló férjét, köz- és társadalmi életünk kimagasló alakját: *Kubinyi Aladár* kir. törvényszéki elnököt, ki vejevel és a bálványozásig szeretett kis unokáival lesujtva, s a fájdalomtól megtörve borul le a szeretett, hűséges és oly sokat szenvedett hitvére: *Kubinyi Aladárné* szül. Fodor Terézia kihűlt tetemére. A jóságos lelkű urasszony halála — bár nem jött váratlanul — széles körökben kelt ösztinte, igaz részvétet. A mélyen sujtott férj előtt a birói kar, a kir. törvényszék, ügyészség és járásbírósg, az ágost. eveng. egyház, a főgimnázium, az ügyvédi kar, a kaszinó stb. stb., részben testületileg, részben írásbellel fejező ki ösztinte részvétét, melyhez csatlakozik városunk társadalmának minden rendű és rangú tagja. — Az elhunyt hűlt tetemei ma — vasárnap — d. u. 1 órakor fognak beszenteltetni s a várgedei családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. — A család következő jelentést adta ki: „*Kubinyi Aladár* mint férj, vejevel *Szabó Lászlóval* és ennek gyermekeivel *Erzsébettel* és *Máriával*: — Fodor Anna férjével *Isaák István*nal és gyermekeivel: *Anna*, *Márta*, *Ilona* és *Lászlóval*; — Fodor Izaura férjével *Polgáry Károly*lyal s gyermekeivel: *Izával* és ennek férjével *Biess Elemérrel* és gyermekekkel és *Carólaival*; — Fodor Erzsébet; — Hanvay Zoltán gyermekeivel *Máriával* és ennek férjével *Széky István*nal és gyermekeikkel; *Erzsébet*tal és ennek férjével *Bedli*is

Ivással és gyermekeikkel; — Okolicsányi Erzsébet férjével Vajda Andorral; Okolicsányi Ágoston, Okolicsányi János; Ludányi László; valamint özv. Molnár Viktorné szül. Abaffy Erzsébet, ugyiszintén Kubinyi Gedeon a maguk, mint a nagyszámú rokonság nevében is mély fájdalomtól megtört szívvel jelentik a legjobb hitvesnek, nővérnek, nagynénének, hugának, és rokonnak: Felső-kubinyi és deményfalvi Kubinyi Aladárné szül. sánkfalvi Fodor Terézia urnőnek fáradhatlan munkás és áldásteljes életének 53. évében, folyó évi márcz. hó 31. éjféliutáni 1 órakor, hosszas szenvedés és a haldoklók szentségének ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. Hült tetemei, a róm. kath. egyház szertartásai szerint, folyó évi április hó 2. án, vasárnap délután 1 órakor beszenteltetvén, a várgedei családi sírboltba fognak örök nyugalomra elhelyeztetni. — Az engesztelő szent mise-áldozat lelküdvéért folyó évi április hó 3. án délelőtt 10 órakor fog a rimaszombati róm. kath. templomban az egek Urának bemutatni. — Örök béke lengjen áldott hamvai felett!

Kinevezés. Pitta Rezső kereskedelmi iskolát végzett, derék fiatal ember — Pitta Lipót építész fia — kineveztetett a helybeli pénzügyigazgatóságához díjtalan számgyakornokká.

Esküvő. György György szekszárdi törvénytudományi joggyakornoknál gyakorolkozott, márczius 30. án tartotta esküvőjét Zsóry Amália urhölgyvel Miskolcban.

Az adófelsőszólamlási bizottság elnöke: Máriássy Andor, alelnöke: csetneki idb. Gyürky Pál neveztetett ki.

Eljegyzés. Felsővályi Nagy Pál nyugalmazott p. ú. tanácsos, rozsnói takarékpénztári igazgató szép és művelt leányát Emiliát eljegyezte dr. Freitag János rozsnói főgimnáziumi tanár, tartalékos honvédtábornagy.

Esküvő. Márczius hó 28. án esküdött örök hűséget Tiszolozon Kírsz Adolf fűmői fajpar üzemi igazgató Dr. Schwarcz Márk városi orvos kedves és szép leányának: Jólánának. Az egyházi esketést Singer Leo rimaszombati főrabbi végezte. Költői szárnyalású, megható beszédben bucsúztatta el az örömszüllőktől messze távozó egyetlen leányukat, s adta áldását az új párra. — A fényes esküvőn számos jó barát és a kiterjedt nagyszámú rokonság vett részt.

Jótekönczélű előadás. Hirt adunk már arról a mindnyájunkat közelről érdeklő előadásról, melyet Siegmeth Károly m. á. v. főfelügyelő, a Keleti Kárpát-Egyesület ügyvivő alelnöke fog tartani az „Aggteleki barlang. Tornai és Sziliczei fensík” czímmel hazánk e csodálatos természeti földalakulatairól. A turisztikának ez országsterete ismert lelkes barátja és terjesztője — mint halljuk — épen a Kárpát-egylet gőmői osztályának megalakítása érdekében fog április 10. én vármegyénk fő-és alispánjánál egy küldöttség élén tisztelegni s ez alkalmat is fel akarja használni a turisztika iránti közérdeklődés felkeltésére. Saját felvételi sikerült vitetett képekkel mutatja be a természeti csodák szépségeit, gazdag tudományos készletéről tanuskodó felolvasás kíséretében. Beléptidíjak: ülőhelyek 1 korona, állóhely 60 fill., diák-és gyermekjegy 30 fillér. Számozott ülőhelyekre előjegyezhetni Lévai és Rábely könyvkereskedésében. A tiszta jövedelmet az ifjusági kirándulási alap javára ajánlotta fel a nemes szerző. A gimnázium igazgatósága a meg-bívokat e napokban küldi szét.

Halálozás. Tisztes szépkorú férfiú hunyt el e napokban városunkban, hol évek óta nyugalomban és a közélettől teljesen visszavonulva — beteg — élt. Valentinyi István nyuz. ág. ev. lelkész és alesperes, ki 45. éven át volt Bugyikfalán lelkész, s aztán betegsége folytán nyugalomba vonult, márcz. hó 27. én 80. éves korában hosszas betegség után meghalt. Az elhunytban Csonka Zsigmond losonezi nyuz. főszolgabíró nagybátyját. Jaczkó Pál nyuz. városi főmérnök sógorát gyászolja. Temetése 29. én nagy részvét mellett ment végbe. Csetneki Gyürky Pál főesperes megható beszédben méltatta az elhunyt érdemeit és egyéniségét, kit hívei szeretettel és tisztelettel környeztek, szép szavakkal méltatta a türelmesen ápoló sógornő: Jaczkó Pálné gyöngéd és odaadó gondosságát. A család következő jelentést adta ki. Jaczkó Pál és neje gyermekeikkel; — Jaczkó Ede fiával; — Boromissa Tivadárné férjével és gyermekeivel; — Csonka Zsigmond és neje gyermekeikkel; Csonka Gyula nejjével és gyermekeikkel, megszorodott szívvel jelentik szeretett sógor-, nagybátya-, illetve rokonuknak Valentinyi István nyugalmazott ev. lelkész-és alesperesnek élte 80. ik évében 1905. évi márcz. hó 27. én, hosszas betegség után történt gyászos elhunytát. A drága halott hült tetemei folyó hó 29. én, délután 3 órakor fognak az ág. ev. egyház szertartása szerint Rimaszombtatban örök nyugalomra tetetni. Béke legyen hamvaival!

Tanulmányi kirándulást rendez a husvétii szünet alatt a helybeli egy. prot. főgimnázium tanári kara és ifjusága. A kirándulás 8. napra van tervezve. Végezélja Velence. A tanulságos remek ut összes költségei személyenként körülbelül 60. koronára ruznak. A kirándulás rendezője és szervezője Horváth Zoltán főgimnáziumi tanár.

Elhalasztott estély. A helybeli tanító testületék kebelében megalakult a Veres Samu dr. főgimnáziumi tanár elnöke alatt álló szépirodalmi, tudományos és paedagógiai Tompa-társaság tegnapi tervezett felolvasó ülését, a gimnáziumi igazgatótanács egyik elnökét Kubinyi Aladár törv. elnököt ért mélységes gyászoesetre való tekintettel, elhalasztotta. Az ismét igen kellemesnek ígérkező összejövetel jövő szerdán, azaz ápril 5. én délután 6 órakor lesz az egy. prot. főgimnázium tanácsstermében. A társaság tagjai, mint eddig, ugy ez alkalommal is hozhatnak vendégeket magukkal.

Rozsnó város vízvezetékének tervezését a földmívelésügyi miniszterium közegészségügyi mérnöki hivatala elkészítette és a városnak megküldötte. A terv a vízvezeték kérdését a Dráuzspatak völgyében föltárt források igénybevételevel oldja meg s ha a tárgyalások kellő gyorsasággal folynak, a mű technikai kivitele nem vesz három hónapnál többet igénybe. Ezzel ki lesz küszöbölhető Rozsnó város mai vízellátása, a melyet az ott fellépett tifusz-esetek okául hozták fel. A város a vízvezeték tervénél föl akarta használni a mai rendszert, de a közegészségügyi mérnöki hivatal ezt közegészségügyi okokból megengedhetlennek nem tartotta.

Halálozás. Egy magas kort élt igazi magyar urinő, özv. Farkas Lirné szül. Elek Lidia hunyt el mult hó 26. án Putnokon, s 28. án temették el nagy részvét mellett. Az elhunytban Farkas Gyula ügyvéd édes anyját gyászolja.

A napközi otthon bezárása. Négy és fél hónapi áldásos működés után folyó hó 1. én kedves és lélekemelő kis ünnepély kíséretében zárták be a napközi otthont, mely a pusztaírók bejáró szegény iskolás gyermekek meglébe elbűntel való ellátásáról gondoskodott s így lehetővé tette, hogy a gyermekek rendszeresen járhasanak iskolába. A mai ünnepélyes bezáráson megjelent *Druisner György* kir. tanfelügyelő, *Lukács Géza* áll. isk. gondnok és elnök, a nőegylet nevében *Samarjay Jánosné* elnökő távollétében ez intézmény lelke: özv. dr. *Marikovszkyne* Csider Gizella igazgató és *Molnár Józsefné* alelnök jelentek meg. *Marikovszkyne* lendületes szép beszédben vázolta az intézmény működését november 16. tól április 1. ig több mint 5000. ebédet osztottak ki, s első napon 37. fiú, 32. leány, jelentkezett. Hálás köszönetet mondott a nőegylet tevékeny tagjainak, kik támogatták őt munkájában s a jóteköny, nemeslelkű adakozóknak. — *Druisner György* tanfelügyelő szép köszönő szavakkal zárta be a napközi otthont. *Lukács Géza* gondnok és elnök szintén elismerő szavakkal mondott köszönetet, majd a gyermekekhez intézett hatásos szívhöz szóló beszédet, végül *Matolcsy Pál* a gyermekek és a tantestület nevében mondott köszönetet a nőegyletnek.

Halálozás. E kis városkában ki ne ismerte volna a nap-nap mellett frissen, üdén és jókedvűen kézbesítő *Majoros Andrást*, a tisztességes és lelkiismeretes levélhordók prototípusát, ki reggeltől estig, jó és rossz időben osztogatta az öröndetes vagy bánatos hírt hozó leveleket, ismerte az egész várost, igyekezett terhes állását évek hosszu sora óta mindenki megelégedésére betölteni. Szerették is városszerte. — Most — egy hét előtt — hirtelen megbetegedett. A tüdőgyulladás letörte s az 55. éves — életkedvvel és humorral megáldott — embert el is vitte egy jobb hazába. Márczius 29. én meghalt. A posta és távidahivatal tisztikara koszorút helyezett a ravatalra, kitétték a postaépületre a gyászlobogót, s a temetésre testületileg jelent meg a személyzet — élen *Ternyey János* postafőnökkel. — 31. én nagy részvét mellett temették el.

Tornaestély. Diszes és előkelő közönség töltötte meg az egy. prot. főgimnázium hatalmas tornacsarnokát márczius hó 25. én, hogy a tanuló ifjuság tornakörének mutatónyaiban gyönyörködjék. S valóban öröm és gyönyörűség volt nézni a kör tagjainak szebbnél-szebbgyakorlatait. Mindjárt a pontos összhangban előadott felvonulás és a zene ütemeire egybevágoan bemutatott fűzer annyira megnyerte a lelkes közönség tetszését, hogy azt meg kellett ismételniök. A lelkesedés innen kezdve a program végéig soha sem lankadt és zajos tapsokban és hangos tetszésnyilvánításban nyert kifejezést. A válogatott mintaesapat tornázása a magas nyújtón, az alapgyakorlatoktól fel a legmerészebb óriás-kerékgig és halálforogásokig méltán megérdemelte a zajos elismerést. Majd a tornaestély hősnének s a tornakör képzett és bámulatosan ügyes vezetőjének: *Szigeti Benedek* Gyula tornatanárnak vítvívására *Fáy Barnabás* V. oszt. tanulóval vonta magára a közönség figyelmét és bámulatát. Aztán a magas korlátan bemutatott szebbnél-szebb gyakorlatok s ezek befejezést képező „gúla” csak fokozta az érdeklődést. A kiválóbban sikerült produkciókat zajos taps jutalmazta és pedig elég sürűn! Szép volt az iskola- és az assautívás is, melynél különösebben a két Fáy-testvérnek szabályos heves mérkőzése, majd Molnár Gyula VII. o. és Fáy István V. oszt. tanulók kitaró és finom küzdelmek köztötte le a figyelmet és kapott zajos éljeneket. Általában az egész est minden tekintetben szépen, jól sikerült. A szülők, rokonok, érdeklődők, mind mind örömmel és megnyugvással látták, hogy gyermekeik testi nevelése is kiváló szakemberre van bízva a helybeli prot. főgimnáziumban, a ki időt, fáradságot nem kímélve törekszik az ifjusággal a testgyakorlás üdvös művészetét megkedveltetni. S aki ugyis, mind kitűnő tornász csodálatosan finom és biztos mutatónyaival de ugyis, mind rendkívül élesszemű és biztos kezű vívomester egyaránt megérdemelte azokat az üdvözléseket, melyekkel a jelen voltak elhalmozták volt. A tornázást vidám táncmulatság fejezte be, melyen tornászaink szintén derekasan megállották helyöket.

Bábavizsga. A helybeli közneveléssel kapcsolatos alsófokú bábiskolában a tót tannyelvű tanfolyam 31. én nyert befejezést. A tanfolyam vezetője az igazgató-főorvos: dr. *Löcherer Tamás*, a dr. *Mikó Gyula* lipótvarmegyei, dr. *Okolicsányi János* nógrádvármegyei és dr. *Meskó Miklós* gőmörmegei tisztii főorvosok jelenlétében vizsgálatot tartott s a kurzuson résztvett 16. növendék megkapta a képesítő oklevelet. A következő tanfolyam október 1. én veszi kezdetét.

Elgázolás. Várgede és Baloftala között tragikus véget ért mult hó 28. án éjjel *Gonda János* vonalőr. A nyílt pályán haladó 7950. számú tehervonat ugyanis a pályatest mellett menő vonalórt oldalba ütötte. A lökés következtében a szerencsétlen ember a vágáryok közé esett és a gép elgázolta. A vizsgálat megindult s a hűlät 30. án *Felady Ferenc* rimaszécsi albíró jelenlétében dr. *Zehery István* és dr. *Molnár Ferenc* orvosok felbonczolták.

A Ferenczy-féle szobrászati ösztöndíj. A közoktatásügyi kormány a magyar szobrászat uttörője, *Ferenczy István* emlékére kétezzer koronás ösztöndíjat alapított, mely évente a szobrászati mesteriskola legkitűnőbb növendékének jut. A kultuszminiszter az országos képzőművészeti tanács javaslatára adja ki az ösztöndíjat. A tanács az ösztöndíjjal való kitüntetésre *Horváth Géza* növendéket hozta javaslatba.

Az Első magyar általános biztosító társaság márczius 16. án, délután négy órakor tartotta évi rendes közgyűlést *Csekonics Endre* gróf elnöke alatt. Jelen volt 26. részvényes, kik összesen háromszáz-tizennyolcz részvényt képviseltek. Az elnök megállapítván a közgyűlés határozatképességét a jegyzőkönyv hitelesítésére *Kostyán Ferenc* és *Barcaa Károly* részvényeseket kérte föl. *Jény Lajos* udvari tanácsos igazgató terjesztette elő az 1904. iki üzletéről szóló jelentést. — Felolvastatván a felügyelő bizottság, valamint a matematikai szakértők jelentése is, a közgyűlés az 1904.

üzletéről szóló mérleget, mely a szabályszerű tartalékolások és levonások után 1.251.194. kor. 50. fill. tiszta nyereséget mutat ki — helybenhagyta. Az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak a felmentvényt megadta s elhatározta, hogy a részvényenként 400. koronát tevő osztalék már a holnapi naptól fogva fizetessék ki. Közhasznú és jótekönczélőkre az igazgatóság és választmány együttes javaslata alapján 14.000. koronát szavazta meg. Egyéb közgyűlést illető folyó ügyek elintézése után megejtették a választást egy megüresedett felügyelő bizottsági tagsági helyre. A szavazatszedő küldöttség, mely *Jankovich János*, *Lampel Vilmos* és *Szende Károly* részvényesekből állott, kihirdette az eredményt, hogy felügyelő-bizottsági tagul egyhangulak *Berzeviczy Albert* drt. választották meg. Végül *Jankovich János* a részvényesek nevében lelkes beszéddel üdvözölte *Csekonics Endre* gróf elnököt, az alkalomból, hogy a társaság e napokban ünnepelte kormányzótestületi taggá választásának 25. ik évfordulóját. *Csekonics Endre* gróf az ovációért meghatóan mondott köszönetet. — Miután még a jelen voltak *Ormódy Vilmos*, a társaság vezérigazgatóját is a legszívélyesebb üdvözlésben részesítették, a közgyűlés véget ért.

A husvétii vakáció a rimaszombati egy. prot. főgimnáziumban április 15. én, szombaton délelben kezdődik és tart 30. ig bezárólag, vagyis a tanítás május 1. én veszi kezdetét.

A közönség figyelmébe. Reif Emil jó hírű fényképész műtermét a Jánosi-utca 15. házszám alá helyezte által. A hirdetések rovatában erre vonatkozó hirdetését ajánljuk a közönség figyelmébe.

Beteg cigányok. *Oláh Gyula* és *Károly* közkedvelt primasunk és kishögösünk pár nap óta súlyos betegségekben szenvednek. Mindkettőnek baja annyira komoly, hogy fűrdőbe, esetleg egy fővárosi kórházba kell őket szállítani. A közönség nagyon érdeklődik a két fiatal cigány sorsa felől. A közönség jóteköny gyűjtést rendezett részökre s már ez ideig is szép összeg gyűlt be, a melyet jövő számunkban fogunk nyugtázni.

Táncvizsga nagyőrözén *Dobránszky János*, ami derék táncztanítónk Nagyőrözén folyó hó 8. án (szombaton) a városi nagyvendéglő dísztermében kezdő és haladó növendékeivel nyilvános vizsgálatot s ezzel egybekötve zártkörű tánczestélyt rendez.

Kiadó bolthelyiség, eladó ház.

A „Tompa”-tér és Andrássy utca sarkán levő emeletes sarok házban egy szép három szobás lakás meliékkeliségekkel és egy szép bolthelyiség május 1. től, ugyanott a mostani **Derekasféle** bolthelyiség pedig 1905. november elsejétől bérebe vehetők; — a Kossuth-utca 41. számú ház, szépen rendezett udvar és kerttel szabad kézből eladó. Ertekezni lehet: **Andrási László** fényképészszel.

7-*

Haszonbérlet.

Nógrádmegyében a salgótarjáni vasutállomástól egy órányira, a litkei vasutállomástól 3/4 órányira fekvő szántó, rét és legelőből álló 617 hold kiterjedésű birtok, lak- és gazdasági épületekkel kedvező feltételek mellett akár azonnal is több évre haszonbérbe adó. A birtok igen alkalmas tejgazdaságra és juhtenyésztésre Kőzelebbi felvilágosítással szolgál: **Déty Imre** ügyvéd
2-3 Budapest, V., Váci-körút 18. sz.

Eladó.

Négyszáz hektó kitűnő bor:

Olasz rizling 40 kor.
Burgundi vörös 40 kor.
Nemes kadarka 36 kor.
Vegyes kadarka 32 kor. hektónként

vasuti állomásra szállítva bármily mennyiségben. Próbarendelvény fél hektoliter utánvét mellett küldetik. **Horváth Ferenc**, szőlőbirtokos, Pestmegye **Csengőd.**

3-3

REIF EMIL

fényképész

Rimaszombat, Jánosi-utca 15. sz.

(A régi gimnáziummal szemben.)

Alólírott tisztelettel hozom Rimaszombat város és vidéke műérzékkel bíró n. é. közönségének tudomására, hogy

fényképészeti műtermem

folyó évi április hó 3. áttól a Jánosi-utca 15. ik szám alatti házba — a régi gimnázium épületevel szemben — helyezem el.

Az itt feltalálható **kényelem**, jobb **világosság** és **elsőrendű gépek beszerzése** azon kellemes helyzetbe segítettek, hogy a legkényesebb igényeknek is képes leszek megfelelni. Számos látogatásért esdve vagyok Rimaszombat, 1905. április 1.

Kiváló tisztelettel

REIF EMIL,

fényképész.

1-*

